

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615010198
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8615010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.06.2016, v trestnej veci obžalovanej Q. F., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/147/2015 zo dňa 03.02.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovanú Q. F. za vinnú z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 5.6.2015 asi o 09.20 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. B.f, A., medzinárodnej poznávacej značky CZ po ceste II/556 od obce Kručov, okr. Stropkov, pričom počas jazdy na križovatke na obec Lomné pri zástavke verejnej hromadnej dopravy sa dostatočne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho prednou ľavou časťou svojho vozidla zrazila chodkyňu S. V., ktorá spoza odchádzajúceho autobusu prechádzala vozovku z ľavej na pravú stranu, pričom pri dopravnej nehode chodkyňa utrpela pomliaždenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním pri zlomenine lebečnej klenby a spodiny, zlomeninu pravej ramennej kosti, ktorým zraneniam bezprostredne po nehode podľahla.

Za to jej podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere tristo eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obžalovanej v prípade úmyselného zmarenia uloženého peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanej trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu jedného roka.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, avšak len čo do výroku o treste, okresný prokurátor odvolanie. V písomných dôvodoch svojho odvolania namietal, že okresný súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a dodal, že peňažný trest sa ukladá najmä pri úmyselných trestných činoch, keď páchatel' svojím konaním chcel získať alebo získal majetkový prospech, a ak následky trestnej činnosti nie sú také závažné, no pri dopravnej nehode došlo k nenapraviteľnému následku, a to k usmrteniu inej mladej osoby. Preto tresty uložené na dolnej hranici trestnej sadzby odvolateľ považoval za neprimerane mierne, a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanej uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu a zároveň uložil aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prvostupňový súd prihliadal na účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák., na zásady pre ukládanie trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. a na ust. § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., teda na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, vrátane ich vzájomného pomeru a na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť jej nápravy.

Pri prečine usmrtenia je možné podľa ust. § 149 ods. 1 Tr. zák. uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody až na tri roky. Trestný zákon pripúšťa v ust. § 56 ods. 2 Tr. por. možnosť uložiť za spáchanie tohto prečinu peňažný trest, ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá. Okresný súd pri ukladaní peňažného trestu preto správne aplikoval ust. § 56 ods. 1 Tr. zák., v ktorom je uvedený zákonný rozsah výmery tohto druhu trestu a ust. § 56 ods. 2 Tr. zák., v ktorom sú stanovené podmienky pre uloženie tohto druhu trestu v prípade, ak nejde o páchatel'a úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Teda uloženie peňažného trestu zákon v ustanovení § 56 ods. 2 Tr. zák. umožňuje uložiť aj páchatel'ovi trestného činu na úseku dopravy.

K hodnoteniu povahy stíhaného trestného činu je treba uviesť, že sa ho obžalovaná dopustila po subjektívnej stránke z vedomej nebanlivosti, teda obžalovaná vedela, že môže spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí (§ 16 písm. a/ Tr. zák.). Podľa § 13 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke je vodič povinný v úseku zastávky pravidelnej verejnej dopravy osôb dbať na zvýšenú opatrnosť a jazdiť primeranou rýchlosťou tak, aby neohrozil osobu vystupujúcu z vozidla pravidelnej verejnej dopravy osôb alebo nastupujúcu. V danom prípade obžalovaná spáchala predmetný prečin, keď ako vodička osobného motorového vozidla počas svojej jazdy v úseku zastávky verejnej hromadnej dopravy jazdila rýchlosťou 61 až 67 km/hod pri dovolenom rýchlostnom limite 90 km/hod, avšak podcenila hrozbu reálnej možnosti, že zo zadnej časti autobusu stojaceho vo vedľajšom, protiahlom jazdnom pruhu môže do jej jazdného pruhu vojsť chodec. Obžalovaná teda jazdiac v úseku zastávky pravidelnej verejnej dopravy osôb mohla predvídať možný výskyt chodcov a približovať sa k zastávke takou rýchlosťou, aby mohla svoje motorové vozidlo bezpečne zastaviť. Krajský súd však nemohol neprihliadať aj na to, že práve poškodená, nebohá S. V. sa po vozovke ako chodkyňa pohybovala v rozpore so svojou povinnosťou uvedenou v § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého sa pred vstupom na vozovku musí chodec presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, t.j. poškodená bez toho, aby sa presvedčila, či tak môže urobiť, vstúpila rýchlym krokom bez ohľadu na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúceho vozidla do jazdnej dráhy vozidla obžalovanej a vytvorila tak pre obžalovanú sťažené podmienky, za ktorých obžalovaná mohla odvrátiť zrážku len, ak by úsekom zastávky pri dĺžke autobusu približne 7 metrov pred úrovňou čela autobusu išla priemernou rýchlosťou 37 km/hod. Tieto okolnosti, teda spoluzavinenie poškodenej, viedli krajský súd k záveru, že použitie ust. § 56 ods. 2 Tr. zák. v rámci výmery tohto druhu trestu uvedenej v § 56 ods. 1 Tr. zák. okresným súdom pri rozhodovaní o treste za prečin spáchaný obžalovanou Michaelou Gojdičovou je primerané a zákonné.

Ani z hľadiska možnosti nápravy obžalovanej sa krajský súd nestotožňuje s podaným odvolaním, nepovažuje za primerané pre dosiahnutie účelu trestu ukladať obžalovanej trest odňatia slobody hoci aj s podmieneným odkladom pre jeho výkon. Obžalovaná je držiteľkou vodičského oprávnenia skupiny „B“ odo dňa 10.11.1995 a doposiaľ na úseku cestnej dopravy spáchala podľa evidenčnej karty vodiča len

dva priestupky a to 17.05.2005 priestupok podľa § 15 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, za ktorý jej bola uložená pokuta 500,- Sk a 07.04.2014 priestupok podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, za ktorý jej bola uložená pokuta 20,- eur. Z uvedeného plynie, že obžalovaná dlhodobo dodržiava pravidlá cestnej premávky a uvedené priestupky možno považovať za jej ojedinelé zlyhania, čo v spojení so spoluzavinením samotnej poškodenej na spôsobenom následku vedie aj krajský súd k záveru, že v tomto prípade bude účel trestu dosiahnutý práve trestom peňažným ako aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Prvostupňovému súdu je snáď potrebné vytknúť len formálnu chybu, keď vo výroku o treste citoval aj ustanovenie § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., keďže tieto ustanovenia sa aplikujú len pri výroku pri ukladaní trestu odňatia slobody (pokiaľ by bolo pri peňažnom treste aplikované ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., páchatelovi prečinu by v takom prípade musel byť ukladaný peňažný trest vo výške minimálne 110.750,- eur). Pri ukladaní peňažného trestu postačuje uviesť poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v odôvodnení rozhodnutia. Správne prvostupňový súd zistil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v doterajšom vedení riadneho života podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., hoci vo výroku použil nesprávne odkaz na ust. § 36 písm. l/ Tr. zák. Prvostupňový súd priznal obžalovanej aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., spočívajúcu v tom, že obžalovaná napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pričom z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, v čom okresný súd videl túto okolnosť. Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nebude postačovať len priznanie sa páchatel'a trestného činu, ale je potrebné, aby páchatel' aktívne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní napríklad tým, že uvedie, kde sa nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti, ozrejmi okolnosti páchania trestnej činnosti, ktoré orgánom činným v trestnom konaní neboli známe a podobne. U obžalovanej F.j však krajský súd nezistil okrem priznania sa nič, čím by napomáhala orgánom činným v trestnom konaní. Správne prvostupňový súd konštatoval u obžalovanej neprítomnosť žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Tr. zák.

Pri hodnotení osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy aj podľa názoru krajského súdu nie je možné prehliadnuť, že obžalovaná žije v usporiadanom rodinnom prostredí, jej správanie na verejnosti je podľa správy z miesta bydliska príkladné a doposiaľ nebolo predmetom prejednávania priestupku. Je zamestnaná ako vychovávateľka v školskom klube detí základnej školy, jej pracovná disciplína je bez nedostatkov a zamestnávateľ jej pôsobenie hodnotí pozitívne. Aj prostredie, v ktorom pracuje, teda možno považovať za stabilné a prospešné nielen pre samotnú obžalovanú, ale aj pre spoločnosť. Podľa odpisu registra trestov sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená, pričom skutočnosť, že v minulosti (v roku 2005) spáchala skutok právne kvalifikovaný ako porušovanie autorského práva podľa § 152 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb.) Trestný zákon v znení neskorších predpisov/, za čo jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník uložený peňažný trest vo výmere 500,- Sk, ktorý dňa 16.01.2006 zaplatila, nemá zásadný negatívny vplyv na záver, že obžalovaná nie je náchylná na páchanie trestnej činnosti.

Uložený peňažný trest, náhradný trest odňatia slobody i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pokladá aj krajský súd za zodpovedajúci a primeraný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.